

CONTROLEORGaan OP DE POLITIEInFORMATIE

Uw kenmerk	Ons kenmerk	Bijlage(n)	Datum
/	DA250020	/	14/01/2026

Betreft: advies betreffende het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 12 oktober 2006 tot bepaling van het directiebrevet dat vereist is voor de bevordering tot de graad van hoofdcommissaris van politie

Het Controlegeorgaan op de politie informatie (hierna afgekort 'COC' of 'Controlegeorgaan').

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (B.S., 5 september 2018, hierna afgekort als 'WVG') inzonderheid het artikel 59 §1, 2e lid, artikel 71 en Titel VII, inzonderheid artikel 236.

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van een Gegevensbeschermingsautoriteit* (hierna afgekort 'WOG').

Gelet op de wet van 5 augustus 1992 *op het politieambt* (hierna 'WPA').

Gelet op de *Law Enforcement Directive* 2016/680 van 27 april 2016 (hierna 'LED').

Gelet op de wet van 25 december 2016 *betreffende de verwerking van passagiersgegevens*.

Gelet op het verzoek per brief van de Minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken van 28.11.2025, door het Controlegeorgaan ontvangen op 28.11.2025, om een advies uit te brengen overeenkomstig voornoemde WVG.

Gelet op het verslag van de heer Frank Schuermans, voorzitter *a.i.* van het Controlegeorgaan.

Brengt op 14 januari 2026 het volgende advies uit.

I. Voorafgaande opmerking nopens de bevoegdheid van het Controleorgaan

1. In het licht van, respectievelijk, de toepassing en omzetting van de Verordening 2016/679¹ en de Richtlijn 2016/680² heeft de wetgever de taken en opdrachten van het Controleorgaan grondig gewijzigd. Artikel 4 § 2, vierde lid, van de organieke wet van 3 december 2017 betreffende de oprichting van een Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna afgekort 'WOG') bepaalt dat de competenties, taken en bevoegdheden als toezichthoudende autoriteit voorzien door de Verordening 2016/679 voor de politiediensten in de zin van artikel 2,2°, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus, worden uitgeoefend door het Controleorgaan. Het betekent onder meer dat het Controleorgaan ook bevoegd is wanneer politiediensten persoonsgegevens verwerken die buiten de opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie vallen, bijvoorbeeld in het kader van sociaaleconomische doeleinden of human resources verwerkingen. Het Controleorgaan moet geraadpleegd worden bij de voorbereiding van wetgeving of een regelgevende maatregel die verband houdt met de verwerking van persoonsgegevens door de politiediensten van de geïntegreerde politie (zie artikel 59 §1, 2e lid en 236 §2 WVG, artikel 36.4 van de AVG en artikel 28.2 van de Richtlijn politie-justitie). Daarbij heeft het Controleorgaan de opdracht om te onderzoeken of de voorgenomen verwerkingsactiviteit door de politiediensten in overeenstemming is met de bepalingen van Titel 1 (voor de niet operationele verwerkingen)³ en 2 (voor de operationele verwerkingen) van de WVG⁴. Daarnaast heeft het COC ook een ambtshalve adviesopdracht voorzien in artikel 236 §2 WVG en een algemene voorlichtingsopdracht van het brede publiek, betrokkenen, verwerkingsverantwoordelijken en verwerkers in de materie van het privacy- en gegevensbeschermingsrecht voorzien in artikel 240 WVG.

2. Wat betreft derhalve in het bijzonder de verwerkingsactiviteiten in kader van de opdrachten van bestuurlijke en/of gerechtelijke politie brengt het Controleorgaan advies uit, hetzij uit eigen beweging, hetzij op verzoek van de Regering of van de Kamer van volksvertegenwoordigers, van een bestuurlijke of gerechtelijke overheid of van een politiedienst, inzake iedere aangelegenheid die betrekking heeft op het politionele informatiebeheer zoals geregeld in Afdeling 12 van Hoofdstuk 4 van de wet op het politieambt⁵.

3. Het Controleorgaan is, ten aanzien van de politiediensten, de Algemene Inspectie van de federale politie en lokale politie (afgekort 'AIG') zoals bedoeld in de wet van 15 mei 2007 op de Algemene

¹ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 "betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG" (algemene verordening gegevensbescherming of 'AVG').

² Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 "betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad" (hierna 'Richtlijn Politie en Justitie' of Law Enforcement Directive (LED)).

³ Artikel 4, §2, 4de lid van de WVG.

⁴ Artikel 71, §1, 3de lid van de WVG.

⁵ Artikelen 59, §1, 2de lid, en 236, §2, van de WVG.

Inspectie en de Passagiersinformatie-eenheid (hierna afgekort 'BELPIU') bedoeld in Hoofdstuk 7 van de wet van 25 december 2016 tevens belast met het toezicht op de toepassing van Titel 2 van de GBW en/of de verwerking van persoonsgegevens zoals bedoeld in de artikelen 44/1 tot 44/11/13 van de wet op het politieambt en/of elke andere opdracht die haar krachtens of door andere wetten wordt verleend⁶.

4. Het Controleorgaan is ingevolge artikel 281, §4, van de algemene wet van 18 juli 1977 "inzake douane en accijnzen", zoals gewijzigd door de wet van 2 mei 2019 "tot wijziging van diverse bepalingen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens" ten aanzien van de Dienst Geschillen van de Algemene Administratie van Douane en Accijnzen bevoegd in het kader van de vorderingen gericht aan de BELPIU in fiscale materies.

5. Het COC is tot slot ook belast, in het kader van de dataretentie wetgeving, op grond van artikel 126/3 §1, 8e lid van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie (hierna afgekort 'WEC'), zoals gewijzigd door de wet van 20 juli 2022 betreffende het verzamelen en het bewaren van de identificatiegegevens en van metagegevens in de sector van de elektronische communicatie en de verstrekking ervan aan de autoriteiten (BS van 8 augustus 2022), met de validatie van de statistieken met betrekking tot het aantal strafbare feiten en de bewaringstermijn voor elk gerechtelijk arrondissement en elke politiezone in het kader waarvan het al zijn bevoegdheden uitoefent die hem zijn toegekend bij titel 7 van de wet van 30 juli 2018. Het is daarnaast ook nog belast, in toepassing van artikel 42 § 3, 2de en 3de lid WPA met de controle van de vorderingen van de Cel Vermiste Personen van de federale politie tot opvraging van de gegevens met betrekking tot de elektronische communicatie betreffende de vermiste persoon.

6. Het Controleorgaan is bevoegd om advies te verlenen over aspecten met betrekking tot de verwerking van informatie en persoonsgegevens en de bescherming van het privéleven door de verwerking van persoonsgegevens voor zover deze betrekking hebben op of in verband staan met de operationele en niet-operationele werking van de politiediensten en/of het personeel van de geïntegreerde politie (hierna 'GPI') en/of voor zover de voor advies voorgelegde ontwerp tekst een impact heeft op de politieke informatiehuishouding in het algemeen.

7. Het Controleorgaan is daarnaast niet enkel een gegevensbeschermingsautoriteit maar een toezichthouder die evenzeer wettelijk belast is met de legaliteit, efficiëntie, effectiviteit en economie van de politieke informatiehuishouding⁸.

⁶ Artikel 71, §1, derde lid juncto artikel 236, §3, van de WVG.

⁷ Geïntegreerde politie – Police Intégrée.

⁸ Activiteitenverslag 2021, www.controleorgaan.be, randnummers 3, 52 en in het bijzonder 71: "Het COC heeft echter allerm minst alleen oog voor dataprotectie; het heeft evenzeer veel aandacht en is bevoegd voor alle andere operationele aspecten van de politieke informatiehuishouding"; artikel 71 §1 WVG.

II. Voorwerp van de aanvraag

8. De aanvraag heeft betrekking op een ontwerp van koninklijk besluit (hierna 'OKB') dat als doel heeft de promotieopleiding van de hoofdcommissarissen van politie (hierna 'HCP') en, algemener, het proces ter verkrijging van het directiebrevet te verbeteren, via de integratie van de lessen van de vorige sessies en van de verwachtingen van de partners.

III. Analyse

III.1. In hoofdorde

8.1. Dit ontwerp heeft meer bepaald betrekking op de verwerking van persoonsgegevens in het kader van het directiebrevet (hoofdstuk VII*bis* van het OKB). In verband hiermee verwijst de aanvrager in een 'verklarende fiche' naar het advies van de tweede kamer van de afdeling Wetgeving van de Raad van State en nummer 77.523/2 van 26 maart 2025 die meent dat er redelijkerwijze mag worden aangenomen dat de wetgever, die weliswaar niet uitdrukkelijk voorziet in de organisatie van een verwerking van persoonsgegevens, ermee heeft ingestemd – door als principe te stellen dat "*[d]e nadere regels van het statuut van de personeelsleden van het operationeel en het administratief en logistiek kader [...] door de Koning [worden] bepaald*" (artikel 121 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus) – dat een verwerking van persoonsgegevens met betrekking tot het statuut van de personeelsleden wordt geregeld bij koninklijk besluit. Voornoemde kamer komt dus tot het besluit dat er een voldoende machtiging bestaat om de beginselen van de verwerking van persoonsgegevens vast te stellen, die een intrinsiek gevolg zou zijn van de uitvoering van de wetsbepalingen die het huidige ontwerp van koninklijk besluit concretiseert.

8.2. Het Controleorgaan neemt akte van dit advies nr. 77.523/2 van de tweede kamer van de afdeling Wetgeving van de Raad van State. Dit belet echter niet dat er ernstige vragen kunnen en moeten worden gesteld bij de interpretatie en vooral de (algemene) draagwijdte die de opstellers van het ontwerp hechten aan voormeld advies van de betrokken kamer, en wel om de volgende redenen:

8.2.1. De vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof laat immers aan duidelijkheid niets te wensen over.

In zijn arrest nr. 33/2022 van 10 maart 2022⁹ in zake het beroep tot gedeeltelijke vernietiging van de wet van 22 mei 2019 *"tot wijziging van diverse bepalingen wat het politionele informatiebeheer betreft"*, **herhaalt** het Grondwettelijk Hof, dat verwijst naar het advies in algemene vergadering van de Raad van State nr. 68.936/AV van 7 april 2021, dat uit artikel 22 van de Grondwet voortvloeit dat de federale wetgever bevoegd is om te bepalen in welke gevallen (omstandigheden) en tegen welke voorwaarden afbreuk kan worden gedaan aan het recht op eerbiediging van het privéleven. Een delegatie aan de Koning is evenwel niet in strijd met het wettelijkheidsbeginsel, voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen voorafgaandelijk door de wetgever zijn vastgesteld, te weten (considerans B.13.1)¹⁰:

- de doelstellingen;
- de categorieën van betrokken personen;
- de categorieën van verwerkte persoonsgegevens;
- de categorieën van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens;
- de maximumtermijnen voor het bewaren van de gegevens.

Diezelfde les vinden we terug in het arrest met nr. 97/2024 van 26 september 2024 van het Grondwettelijk Hof:

*"Bij artikel 22 van de Grondwet wordt aan de bevoegde wetgever de bevoegdheid voorbehouden om te bepalen in welke gevallen en onder welke voorwaarden afbreuk kan worden gedaan aan het recht op eerbiediging van het privéleven. Het waarborgt aldus aan elke burger dat geen inmenging in de uitoefening van dat recht kan plaatsvinden dan krachtens regels die zijn aangenomen door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering. Een delegatie aan een andere macht is evenwel niet in strijd met het wettigheidsbeginsel, voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen vooraf door de wetgever zijn vastgesteld. Bijgevolg moeten de essentiële elementen van de verwerking van persoonsgegevens in de wet, het decreet of de ordonnantie zelf worden vastgelegd. In dat verband maken de volgende elementen, **ongeacht de aard van de betrokken gelegenheid**, in beginsel essentiële elementen uit: (1°) de categorie van verwerkte gegevens, (2°) de categorie van betrokken personen, (3°) de met de verwerking nagestreefde doelstelling, (4°) de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens en (5°) de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens."*¹¹ en voorts:

*"Naast **het formele wettigheidsvereiste** legt artikel 22 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en met de artikelen 7, 8 en 52*

⁹ Zie ook advies DA250005 van 11.07.2025 betreffende het ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 33*bis*, lid 3 van de wet op het politieambt, nr. 13, www.contreleorgaan.be.

¹⁰ Met verwijzing naar het advies van de Raad van State nr. 68.936/AG van 7 april 2021 over een voorontwerp van wet *"betreffende de maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie"*, Parl. St., Kamer, 2020-2021, nr. 55-1951/001, p. 119.

¹¹ GwH, 26 september 2024, nr. 97/2024, B.24.1 en B.112.3.

van het Handvest, de verplichting op dat de inmenging in de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privéleven en van het recht op de bescherming van persoonsgegevens in duidelijke en voldoende nauwkeurige bewoordingen wordt geformuleerd die het mogelijk maken de hypothesen te voorzien waarin de wetgever een dergelijke inmenging toestaat.”¹² (het COC benadrukt).

Artikel 53 (in casu *in fine*) van het Handvest van de grondrechten van de EU bepaalt duidelijk dat geen enkele bepaling van het Handvest mag worden uitgelegd als zou zij een beperking vormen van of afbreuk doen aan de grondwetten van de lidstaten: *“Geen van de bepalingen van dit Handvest mag worden uitgelegd als zou zij een beperking vormen van of afbreuk doen aan de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden welke binnen hun respectieve toepassingsgebieden worden erkend door het recht van de Unie, het internationaal recht en de internationale overeenkomsten waarbij de Unie of alle lidstaten partij zijn, met name het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, **alsmede door de grondwetten van de lidstaten.**”* (het COC benadrukt). Ergo: het feit dat de AVG rechtstreekse werking heeft, verandert daar niets aan: de rechtsgrondslagen van artikel 6 van de AVG moeten worden uitgelegd in functie van de formele wettigheidsvereisten van de lidstaat (cf. punt 8.2.4, 2de lid).

8.2.2. In haar advies 68.963/AV van 07.04.2021 schaaft de Algemene vergadering van de afdeling Wetgeving van de Raad van State zich volledig achter deze rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, in de volgende bewoordingen (op haar beurt verwijzend naar vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, zie meer bepaald GwH, 18 maart 2010, nr. 29/2010, B.16.1 en GwH, 20 februari 2020, nr. 27/2020, B.17): *“Doordat artikel 22 van de Grondwet aan de bevoegde wetgever de bevoegdheid voorbehoudt om vast te stellen in welke gevallen en onder welke voorwaarden afbreuk kan worden gedaan aan het recht op eerbiediging van het privéleven, waarborgt het aan elke burger dat geen enkele inmenging in dat recht kan plaatsvinden dan krachtens regels die zijn aangenomen door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering. Een delegatie aan een andere macht is evenwel niet in strijd met het wettelijkheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de “essentiële elementen” voorafgaandelijk door de wetgever vastgesteld zijn. Bijgevolg moeten de “essentiële elementen” van de verwerking van persoonsgegevens in de wet zelf worden vastgelegd. In dat verband is de afdeling Wetgeving van oordeel dat, **ongeacht de aard van de betrokken aangelegenheid**, de volgende elementen in beginsel ‘essentiële elementen’ uitmaken: 1°) de categorie van verwerkte gegevens; 2°) de categorie van betrokken personen; 3°) de met de verwerking nagestreefde doelstelling; 4°) de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens; en 5°) de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.”* (het COC benadrukt).

¹² GwH, 26 september 2024, nr. 97/2024, B.24.2 en B.112.3.

8.2.3. Het Controleorgaan vertrekt van het standpunt dat de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof natuurlijk voorrang heeft op de adviezen van de Raad van State en dat een advies van de afdeling Wetgeving, verleend in algemene vergadering, op zijn beurt voorrang heeft op een advies verleend door een specifieke kamer van de afdeling Wetgeving van de Raad van State.

Dit betekent dat de essentiële elementen van de verwerking effectief moeten worden opgenomen in een formele wet en dat het niet volstaat om ze uitsluitend bij koninklijk besluit (of normen van een lager niveau) te regelen.

Voornoemd advies van de tweede kamer van de afdeling Wetgeving van de Raad van State zou immers als (onaanvaardbaar) gevolg hebben dat geen enkele regel betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer met betrekking tot het statuut van de leden van de geïntegreerde politie door de wet zou moeten worden geregeld, zelfs niet de meest essentiële regels, maar dat alles zou kunnen worden geregeld door middel van een uitvoeringsbesluit. En dit enkel en alleen op basis van een bijzonder algemene delegatie zoals deze voorzien in artikel 121 van de wet op de geïntegreerde politie van 7 december 1998 (WGP) dat bepaalt: "*De nadere regels van het statuut van de personeelsleden van het operationeel en het administratief en logistiek kader worden door de Koning bepaald.*".

Met andere woorden, **alle** essentiële elementen van de verwerking van de persoonsgegevens met betrekking tot, onder andere, de medische, strafrechtelijke, politionele, tuchtrechtelijke, financiële gegevens, gegevens over de loopbaan enzovoort, in verband met de toepasselijke statutaire regels, zouden kunnen worden geregeld, zonder onderscheid, door middel van een uitvoeringsbesluit. Het behoeft geen betoog dat deze positie en uitlegging niet verenigbaar lijkt te zijn met de hierboven genoemde rechtspraak van het Grondwettelijk Hof noch met het advies van de algemene vergadering van de afdeling Wetgeving van de Raad van State.

8.2.4. Wat betreft het advies met nr. 77.523/2 van 26.03.2025 van de Raad van State heeft het COC met enige verbazing kennis genomen van de zienswijzen van de afgevaardigde van de minister en meer bepaald van het advies van de afgevaardigde volgens hetwelk de AVG en haar rechtstreekse werking als gevolg zouden hebben dat artikel 22 van de Grondwet als het ware achterhaald is en dat ze voorrang zouden hebben overeenkomstig de theorie van de hiërarchie der rechtsnormen, waarbij ten onrechte wordt verwezen naar het advies BD200007 van 17.08.2025 van het COC om de stelling te verdedigen volgens dewelke artikel 88 van de AVG het steeds mogelijk zou maken om de essentiële elementen van een verwerking van persoonsgegevens betreffende het statuut van de personeelsleden van de GPI te regelen door middel van een collectieve arbeidsovereenkomst (die in het Belgische recht overigens niet van toepassing is voor ambtenaren) en niet via een formele wet. Voornoemd advies van het COC had betrekking op de kwestie van videobewaking op de werkplek, i.e. een zeer specifiek thema, maar niet op de toepassing van de (alle) statutaire bepalingen betreffende de personeelsleden van de GPI. De verwijzing naar dit advies was dus helemaal niet pertinent.

Bovendien moet men, wanneer men verwijst naar considerans 41 van de AVG, zoals in het Verslag aan de Koning in het kader van het advies met nr. 77.523/2, volledig zijn: *"Wanneer in deze verordening naar een rechtsgrond of een wetgevingsmaatregel wordt verwezen, vereist dit niet noodzakelijkerwijs dat een door een parlement vastgestelde wetgevingshandeling nodig is, **onverminderd de vereisten overeenkomstig de grondwettelijke orde van de lidstaat in kwestie**. Deze rechtsgrond of wetgevingsmaatregel moet evenwel duidelijk en nauwkeurig zijn, en de toepassing daarvan moet voorspelbaar zijn voor degenen op wie deze van toepassing is, zoals vereist door de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie ('Hof van Justitie') en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens."* (het COC benadrukt). Uit zowel de bovenvermelde considerans, artikel 53 van het Handvest (cf. punt 8.2.1. in fine) als de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie ter zake blijkt dus duidelijk dat de toepassing van Europese regelgeving zoals de AVG geen afbreuk doet aan, noch vooruitloopt op, de toepassing van de grondwettelijke regels en tradities van de lidstaten; in dit opzicht heeft een lidstaat steeds de mogelijkheid om verder te gaan in de bescherming van de persoonlijke levenssfeer dan datgene waarin de Europese regelgeving voorziet. Met andere woorden, artikel 22 van de Grondwet en de uitlegging ervan door het Grondwettelijk Hof behouden al hun relevantie en toepassing en kunnen niet 'verdwijnen' krachtens het principe van de hiërarchie der rechtsnormen, zoals de opsteller van het ontwerp lijkt te verdedigen.

8.2.5. Laten we tot slot niet uit het oog verliezen dat noch de WGP van 7 december 1998, noch de wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten ('Exoduswet') op welke wijze ook de elementen regelt, zelfs de meest essentiële, van de verwerking van persoonsgegevens betreffende het statuut van de personeelsleden van de GPI.

8.2.6. De huidige situatie, waarin alle elementen en aspecten van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in het kader van de toepassing van de statutaire regels van de personeelsleden van de GPI exclusief worden beheerst bij koninklijk besluit of door normen van een lager niveau, is bijgevolg – volgens het COC – bijzonder problematisch. Daarom beveelt het Controleorgaan aan de opsteller van het ontwerp aan om dringend de mogelijkheid te onderzoeken om in de hierboven genoemde Exoduswet van 26 april 2002 de meest essentiële elementen op te nemen van de verwerking van de persoonsgegevens in verband met de toepassing van het statuut van de personeelsleden van de GPI en om de rest te regelen door middel van een delegatie aan de Koning.

III.2. In ondergeschikte orde

8.2.7. In ondergeschikte orde en voor zover de opsteller van het ontwerp bij zijn stelling blijft dat alle regels betreffende de verwerking van persoonsgegevens – met inbegrip van de meest essentiële zoals de categorieën van persoonsgegevens – kunnen worden vastgesteld in een koninklijk besluit (of een norm van een lager niveau), moeten de volgende opmerkingen worden geformuleerd.

a) Wijziging van de manier van organisatie en impact op de bescherming van de gegevens

9. Het Controleorgaan stelt vast dat het OKB een substantiële wijziging doorvoert in de organisatie van de proeven tot bepaling van de potentialiteit en de vaardigheid inzake management, door de tussenkomst te schrappen van een interne assessmentcommissie van de politie die wordt vervangen door een externe dienstverlener, meer bepaald een 'assessmentbureau' dat bovendien niet nader wordt gedefinieerd.

Een dergelijke wijziging is niet neutraal vanuit het oogpunt van de gegevensbescherming, daar ze onder andere een uitbreiding impliceert van de cirkel van actoren die toegang hebben tot persoonsgegevens van leden van de politiediensten, i.e. de kandidaat-hoofdcommissarissen, alsook een groter risico van buitensporige of onvoldoende omkaderde verwerking, meer bepaald met betrekking tot gegevens die tot gevoelige categorieën kunnen behoren (beoordeling van gedrag, managementvaardigheden, psychologische profielen, subjectieve beoordelingen).

De delegatie aan een externe dienstverlener lijkt dus niet voldoende gedefinieerd noch omkaderd te zijn.

Het Controleorgaan wijst erop dat, overeenkomstig de adviezen die het in het verleden heeft verleend, elke overdracht van verwerking aan een externe speler een omkadering door middel van normen en gelijkwaardige of zelfs versterkte waarborgen vereist, en zeker geen verzwakking van die laatste in vergelijking met de vorige regeling.

b) Ontoereikende vaststelling van de categorieën van verwerkte gegevens

10. Hoofdstuk VII*bis* van het OKB beperkt zich tot algemene formuleringen betreffende de "*persoonlijke identificatiegegevens*" of nog de "*persoonsgegevens in de kandidatuur*".

Het Controleorgaan wijst er echter op dat het principe van expliciete bepaling van de gegevenscategorieën een fundamentele vereiste is van het recht op gegevensbescherming.

In verband hiermee definieert het ontwerp niet op voldoende nauwkeurige wijze om welke gegevens het gaat (louter administratieve gegevens, resultaten van proeven, gedragsevaluaties, psychotechnische gegevens, gevoelige gegevens betreffende de persoonlijke geschiedenis enz. ...) en sluit het bepaalde categorieën van bijzonder indringende gegevens niet uitdrukkelijk uit, ook al is hun noodzaak niet aangetoond. *Quid* ook met de persoonsgegevens van de kandidaat, en eventueel van andere personen, die bijvoorbeeld voorkomen in een motivatiebrief (die voortaan verplicht is op straffe van niet-ontvankelijkheid)?

Het Controleorgaan wijst erop dat, overeenkomstig de beginselen van minimale gegevensverwerking en van noodzakelijkheid, elke categorie van verwerkte gegevens uitdrukkelijk moet worden geïdentificeerd, gerechtvaardigd ten aanzien van een welbepaald doel en evenredig moet zijn ten opzichte van dat doel.

c) Ontoereikende vaststelling van de personen die toegang hebben tot de gegevens

11. Het ontwerp van koninklijk besluit bepaalt dat de gegevens toegankelijk mogen zijn voor verschillende personen of entiteiten die betrokken zijn bij de organisatie en beoordeling van de proeven, zonder dat deze cirkel van actoren op voldoende nauwkeurige wijze wordt gedefinieerd. Inzonderheid het toekomstige artikel 41/1, §3, "1) *de personeelsleden van de nationale politieacademie*" is problematisch, daar deze definitie te ruim is en potentieel betrekking heeft op een aanzienlijk (en niet gedefinieerd) aantal personen die niet noodzakelijk toegang moeten hebben tot deze gegevens of ze niet noodzakelijk moeten verwerken.

Het is een basisbeginsel dat de toegang tot persoonsgegevens strikt moet worden beperkt tot de personen die de gegevens nodig hebben om hun opdrachten uit te oefenen, en dat op basis van een duidelijke en voorzienbare beschrijving in de regelgevingstekst.

d) Ontbreken van voldoende garanties inzake traceerbaarheid en bewaring

12. Het Controleorgaan merkt ook op dat het OKB bijzonder vaag blijft met betrekking tot de nadere regels voor logging van de handelingen van toegang tot de gegevens, de archiveringsregels en de mechanismen voor controle a posteriori van de handelingen van toegang en de door de ontvangers, en meer bepaald de externe dienstverlener, verrichte verwerkingen. Het toekomstige artikel 41/1 vermeldt in zijn §4 immers enkel de bewaartermijn maar zegt niets over de andere aspecten.

Deze eenvoudige verwijzing naar een bewaartermijn kan echter niet volstaan, meer bepaald in een context waarin potentieel gevoelige persoons- en beroepsgegevens worden verwerkt door een externe speler die geen deel uitmaakt van de politiediensten.

IV. Conclusie en aanbevelingen

13. Gelet op alle bovenstaande elementen formuleert het Controleorgaan op de politieke informatie bijgevolg onderstaande aanbevelingen:

In hoofdorde, in de Exoduswet van 26 april 2002 de meest essentiële elementen van de verwerking van persoonsgegevens vastleggen met betrekking tot de toepassing van het statuut van de personeelsleden van de GPI.

In ondergeschikte orde:

1. in de tekst uitdrukkelijk bepalen welke categorieën van persoonsgegevens worden verwerkt;
2. de personen en/of functies die toegang hebben tot deze gegevens strikt bepalen (het toekomstige artikel 41/1, §3, 1) zorgt voor de meeste problemen);
3. voorzien in versterkte garanties inzake traceerbaarheid, logging en effectieve controle a posteriori;
4. de volledige tekst opnieuw analyseren in het licht van de grondbeginselen van de gegevensbescherming (meer bepaald de naleving van de principes van noodzaak, evenredigheid, minimale gegevensverwerking en beperking van de toegang), inzonderheid in de context waarin een beroep wordt gedaan op een externe dienstverlener.

OM DEZE REDENEN,

Nodigt het Controleorgaan op de politionele informatie de aanvrager uit om rekening te houden met bovenstaande opmerkingen.

Advies goedgekeurd door het Controleorgaan op de politionele informatie op 14 januari 2026.

Voor het Controleorgaan,

De voorzitter *a.i.*,

Frank SCHUERMANS (GET)